KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2020 r.
COM(2020) 438 final

2020/0210 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach stron umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

Umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego („umowa") ma na celu zapobieganie nieuregulowanym połowom na pełnym morzu w środkowej części Oceanu Arktycznego poprzez zastosowanie zapobiegawczych środków ochrony i zarządzania w ramach długoterminowej strategii na rzecz zachowania zdrowych ekosystemów morskich i zapewnienia ochrony oraz zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych. Oczekuje się, że umowa wejdzie w życie jeszcze w tym roku.

Unia jest stroną tej umowy[1].

2.2. Posiedzenie stron

Posiedzenie stron jest organem decyzyjnym w ramach umowy, który zbiera się co dwa lata lub częściej, jeżeli tak postanowi. Decyzje w kwestiach proceduralnych podejmowane są większością głosów, a decyzje w kwestiach merytorycznych podejmowane są w drodze konsensusu. Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu.

2.3. Decyzje podejmowane przez posiedzenie stron

Posiedzenie stron ma uprawnienia do przyjęcia środków ochrony i zarządzania, które są wiążące dla umawiających się stron.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Proponuje się, aby stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach stron, zostało ustalone na zasadzie dwupoziomowości. Decyzja Rady określi podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które mają być przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

Podejście to jest obecnie stosowane również w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) oraz w odniesieniu do stanowiska, które należy zająć w imieniu Unii podczas tych posiedzeń.

W niniejszej decyzji uwzględniono zasady i kierunki działań wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2], jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego

[1] Decyzja Rady (UE) 2019/407 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (Dz.U. L 73 z 15.3.2019, s. 1).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz

wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa[3]. Uwzględniono również konkluzje Rady w sprawie oceanów i mórz, w tym Arktyki[4], wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej zatytułowany „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki”[5], a także konkluzje Rady[6] w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”[7].

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[8].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Posiedzenie stron jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego.

Akty, które mają zostać przyjęte przez posiedzenie stron, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty posiedzenia stron będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów UE, a mianowicie na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania[9];
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa[10]; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi[11].

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

---

uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

3 COM(2011) 424 z 13.7.2011.

4 Dok. 14249/19 z 19.11.2019.

5 Dok. JOIN(2016) 21 final z 27.4.2016.

6 Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

7 Dok. JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

8 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

9 Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

10 Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

11 Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów prawnych odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2020/0210 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego („umowa") została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady (UE) 2019/407[1]. Oczekuje się, że umowa wejdzie w życie jeszcze w tym roku.

(2) Posiedzenie stron jest odpowiedzialne za przyjmowanie środków służących zapewnieniu wdrożenia umowy, aby osiągnąć cel dotyczący zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego poprzez zastosowanie zapobiegawczych środków ochrony i zarządzania w ramach długoterminowej strategii na rzecz zachowania zdrowych ekosystemów morskich i zapewnienia ochrony oraz zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2] stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować

[1] Decyzja Rady (UE) 2019/407 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (Dz.U. L 73 z 15.3.2019, s. 1).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

(4) Zgodnie z konkluzjami Rady w sprawie oceanów i mórz, w tym Arktyki[3], wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej zatytułowanym „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki”[4], a także konkluzjami Rady[5] w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”[6] jednym z istotnych celów Unii jest wsparcie umowy i ewentualne utworzenie regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub ustalenia w odniesieniu do morza pełnego w Arktyce, aby chronić środowisko Arktyki i zapewnić zrównoważony rozwój w regionie Arktyki i wokół niego w oparciu o współpracę międzynarodową.

(5) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach stron umowy w latach 2020–2024, ponieważ środki w ramach umowy dotyczące ochrony i zarządzania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008[7], (WE) nr 1224/2009[8] i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403[9].

(6) Ze względu za ograniczoną wiedzę na temat zasobów rybnych w obszarze objętym umową, ich charakter i w konsekwencji konieczność ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby nową sytuację, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami stron lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2020-2024.

(7) Decyzja w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach stron umowy, może zostać podjęta na późniejszym etapie w drodze kolejnej, odrębnej decyzji Rady w sprawie rozpoczęcia negocjacji w celu ustanowienia co najmniej jednego dodatkowego regionalnego lub podregionalnego systemu zarządzania rybołówstwem na morzu pełnym Arktyki,

---

3 Dok. 14249/19 z 19.11.2019.

4 Dok. JOIN(2016) 21 final z 27.4.2016.

5 Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

6 Dok. JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

7 Rozporządzenie Rady (WE) NR 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

8 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1)

9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach stron Umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego („umowy”), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach stron umowy, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i w stosownych przypadkach modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia posiedzenia stron umowy w 2025 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący